

prima instanță: A. Mironov
(Judecătoria Taraclia)

dosarul nr.2r-164/17

instanța de apel: V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii
(Curtea de Apel Cahul)

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Maria Paslari,
în pricina civilă la cererea Mariei Paslari cu privire la constatarea faptului
confiscării bunurilor,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 24 ianuarie 2017, prin care a fost
respinsă cererea Mariei Paslari cu privire la repunerea în termen a apelului și
restituită cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 16 iunie 2016, Maria Paslari a depus o cerere în judecată cu privire la
constatarea faptului confiscării bunurilor de la Rabadji Maria Vasile, a.n.1896,
conform inventarului bunurilor întocmit de către lucrătorul operativ superior SRPCSS
Taraclia, Colceanov, și anume: o casă de locuit acoperită cu oală, 4 saraie acoperite
cu oală, un sărai acoperit cu stuf, 3 cai, 10 ovine, 10 miei, teasc pentru vin, mașină de
cosit, mașină de vânturat, vin în cantitate de 2000 kg, ciocani de porumb - 1000 kg și
o mașină de cusut.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 26 septembrie 2016 cererea petiționarei
Mariei Paslari a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 01 noiembrie 2016, Maria Paslari a depus cerere de apel nemotivată
împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen a apelului declarat,
admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de
admitere integrală a cererii.

Ulterior, la 18 ianuarie 2017 petiționara Maria Paslari a depus apel motivat, dar
nu a indicat careva argumente în susținerea cererii de repunere în termenul de
declarare a apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 24 ianuarie 2017 a fost respinsă
cererea Mariei Paslari de repunere în termen a apelului și a fost restituită cererea de
apel a acesteia ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 07 februarie 2017, Maria Paslari a declarat recurs împotriva încheierii Curții
de Apel Cahul din 24 ianuarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea
încheierii instanței de apel în partea respingerii cererii privind repunerea în termen a
apelului și admiterea cererii de repunere în termen a apelului depus de Maria Paslari
cu restituirea pricinii în instanța de apel pentru judecarea apelului în fond.

Recurenta Maria Paslari, în motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece instanța de apel eronat a apreciat probele administrate în cadrul procesului și nu a aplicat legea materială care urma să fie aplicată.

Menționează Maria Paslari că, termenul pentru înaintarea apelului calculat de la data pronunțării dispozitivului hotărârii la 26 septembrie 2016 a expirat în ziua de 26 octombrie 2016.

Nu este de acord cu concluzia instanței de apel precum că apelul a fost depus la 01 noiembrie 2016, cu 6 zile peste termenul de depunere a apelului, deoarece în realitate apelul a fost depus la 29 octombrie 2016, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție a poștei Moldovei, iar la 01 noiembrie 2016 apelul a parvenit în sediul Curții de Apel Cahul și prin urmare instanța de apel neîntemeiat a majorat acest termen cu 4 zile.

La fel, menționează că în temeiul art. 116 alin. (1) și (3) CPC a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului indicând că a fost bolnavă, circumstanță care a împiedicat-o să exercite calea de atac în termenul prevăzut de lege, fapt susținut și în ședința instanței de apel din 24 ianuarie 2017.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că, încheierea instanței de apel a fost emisă la 24 ianuarie 2017, iar cererea de recurs a fost depusă la 07 februarie 2017. Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum denotă materialele cauzei, prin încheierea din 24 ianuarie 2017, Curtea de Apel Cahul a respins cererea de repunere în termen a apelului depusă de Maria Paslari și a restituit cererea de apel depusă de aceasta împotriva hotărârii primei instanțe, ca fiind depusă în afara termenului legal.

Instanța de recurs constată că concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii privind repunerea în termen a apelului și restituirea apelului Mariei Paslari ca fiind depus în afara termenului legal este justificată.

În susținerea opiniei date se vor reține prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care direct prevăd că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite,

datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin prisma normelor enunțate, la caz se constată că în cadrul judecării pricinii în fond apelanta a fost prezentă în ședința de judecată a primei instanțe din 26 septembrie 2016. Dispozitivul hotărârii Judecătoreiei Taraclia din 26 septembrie 2016 a fost înmânat petiționarei la aceeași dată, fapt ce se confirmă prin recipisa semnată de ultima (f.d.35). Astfel, petiționara Maria Paslari a cunoscut despre conținutul dispozitivului hotărârii adoptate, or la actele dosarului este anexată cererea petiționarei din 26 septembrie 2016 prin care a solicitat eliberarea hotărârii motivate (f.d. 39). Iar, la 28 septembrie 2016 Maria Paslari a recepționat copia hotărârii redactate integral, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f.d. 45).

Instanța de recurs consideră că instanța de apel just a concluzionat că, apelanta-recurentă nu a dispus de bună credință și urma să dea dovadă de diligență necesară pentru a depune cererea de apel în termen, astfel prin lege a operat decăderea din dreptul de declarare a apelului, ceea ce a avut ca efect trecerea hotărârii contestate în puterea lucrului judecat.

În conformitate cu art.110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În speță se constată că, contrar normelor procedurale enunțate, Maria Paslari a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoreiei Taraclia din 26 septembrie 2016, la 01 noiembrie 2016, respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) CPC.

Este de remarcat că instanța de apel, având în susținere dispozițiilor art. 116 CPC, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, or apelanta Maria Paslari a cunoscut despre soluția instanței de fond pe marginea litigiului dat la data pronunțării dispozitivului hotărârii și înmânării acestuia, iar solicitarea de repunere în termen a apelantei-recurente just a fost considerată de către instanța de apel neîntemeiată, deoarece invocarea motivului în justificarea omiterii termenului precum că a fost bolnavă nu a făcut prin probe incontestabile, dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege (certificat medical, perioadă de tratament).

Pe cale de consecință se va remarca că Maria Paslari a fost în cunoștință de cauză despre cererea intentată de aceasta în instanța de judecată și soluția adoptată de instanță în cazul dat. Astfel, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Popov versus Moldova (nr.2) din 02 decembrie 2005; Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, Van Harn versus Germany din 11 septembrie 2007), și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de recurentă, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Prin urmare, instanța de recurs relevă că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Astfel fiind, se constată ca fundamentată soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere în termen a apelului depusă de Maria Paslari și restituirea cererii de apel, declarată împotriva hotărârii Judecătoriei Taraclia din 26 septembrie 2016, ca fiind depusă în afara termenului legal. Iar argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate și lipsite de suport legal și probatoriu.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurentă sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Maria Paslari.

Se menține încheierea Curții de Apel Cahul din 24 ianuarie 2017 în pricina civilă la cererea Mariei Paslari cu privire la constatarea faptului confiscării bunurilor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii :

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru